

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / C i J, S / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-269/18 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 ust. 6 i 8 – Oczywiście bezzasadny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zezwolenie na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuły 2, 3 i 15 – Nielegalny pobyt – Zatrzymanie)

(2018/C 341/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S

Strona pozwana: C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

Dyrektywę Rady i Parlamentu Europejskiego 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, jak również dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, aby obywatel państwa trzeciego, którego wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został oddalony w pierwszej instancji przez właściwy organ jako oczywiście bezzasadny, był umieszczony w ośrodku detencyjnym w celu wydalenia, w sytuacji gdy zgodnie z art. 46 ust. 6 i 8 dyrektywy 2013/32 na podstawie obowiązujących przepisów ma prawo przebywać na terytorium krajowym do momentu wydania rozstrzygnięcia w sprawie jego skargi dotyczącej prawa do pozostania na tym terytorium w oczekiwaniu na rezultat skargi na decyzję oddalającą jego wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 7 marca 2018 r. w sprawie T-6/17 Equivalenza Manufactory / EUIPO – ITM Entreprises (Black Label by Equivalenza), wniesione w dniu 17 maja 2018 r. przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-328/18 P)

(2018/C 341/04)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Equivalenza Manufactory, S.L. i ITM Entreprises SAS

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— obciążenie kosztami stronę skarżącą w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 z poniższych względów:

1. Sąd przeczy sobie, uznając, że istnieje wizualne podobieństwo, a zarazem negując, że oznaczenia są podobne na płaszczyźnie wizualnej;
2. Sąd błędnie potwierdził, nie wprowadzając żadnych niuansów, podnoszoną różnicę konceptualną ocenioną przez Izbę Odwoławczą;
3. Sąd popełnił błąd, ponieważ przeanalizował zachowania nabywczycy w kontekście badania podobieństwa oznaczeń, zamiast zająć się tym zagadnieniem w momencie dokonywania całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
4. Sąd błędnie stwierdził, że kolidujące ze sobą oznaczenia nie są podobne, mimo że uznał ich przeciętne podobieństwo na płaszczyźnie fonetycznej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 kwietnia 2018 r. w sprawie T-271/10 RENV, H/ Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 21 czerwca 2018 r. przez H

(Sprawa C-413/18 P)

(2018/C 341/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: H (przedstawiciel: M. Velardo, avvocatessa)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 11 kwietnia 2018 r. w sprawie T-271/10 RENV, H/Rada Unii Europejskiej w zakresie, w jakim oddalono nim skargę wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 kwietnia 2010 r., podpisanej przez szefa personelu Misji Policijnej Unii Europejskiej, na mocy której wnosząca odwołanie została przeniesiona na stanowisko „Criminal Justice Adviser – Prosecutor” w biurze regionalnym w Banja Luce (Bośnia i Hercegowina) oraz ewentualnie decyzji z dnia 30 kwietnia 2010 r., podpisanej przez szefa misji, o którym mowa w art. 6 decyzji Rady 2009/906/WPZiB z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie Misji Policijnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH) ⁽¹⁾, oraz w zakresie, w jakim oddalono jej żądanie o wypłatę odszkodowania ze względu na niezgodność wspomnianych decyzji z prawem.
- rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, oraz ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji kosztami postępowania w sprawie C-455/14 P oraz kosztami niniejszego postępowania

Zarzuty i główne argumenty

- Wnosząca odwołanie twierdzi, że doszło do naruszenia art. 216 regulaminu postępowania przed Sądem oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok został wydany przez izbę złożoną częściowo z tym samych sędziów, którzy wydali postanowienie, które zostało następnie uchylone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.